

Ten noorden van de poolcirkel

Mijn naam is Fran en ik woon in Galicië. In de drie maanden die ik heb doorgebracht in Finland, heb ik de gelegenheid gehad om van dichtbij het werk van het Opus Dei in het noorden van Europa te leren kennen en erbij te helpen.

29-12-2007

Isä Raimo viert de heilige Mis in een blokhut op de Noorse toendra op 20 kilometer van de kust van de Noordelijke Ijszee. Het is al de derde

dag van een bijeenkomst die twee dagen geleden begon in Helsinki en die ons zal leiden naar Fins, Zweeds en Noors Lapland. En onze gids Juhani, is een Lutheraanse priester in het volgende dorp...

Lappeenranta is een kleine stad aan de oevers van het Saimaa-meer, in het zuidoosten van Finland. Het ligt ongeveer 200 km vanaf Sint Petersburg en slechts 25 km vanaf de Russische grens. Toen ik twee jaar geleden in Ferrol (Spanje) aan mijn promotieonderzoek begon, kon ik mij niet indenken dat mijn onderzoek mij zo ver van huis zou brengen. Dit jaar kreeg ik de kans om de laatste drie maanden mijn technische opleiding in het buitenland af te sluiten en ik koos daarvoor de Technische Universiteit van Lappeenranta.

Voordat ik naar Finland vertrok, was ik enigszins bezorgd over mijn

verblijf van drie maanden aldaar, omdat het dichtstbijzijnde centrum van het Opus Dei ongeveer 200 kilometer verwijderd is van mijn universiteit. Ik was in staat om mijn plannen zodanig in te richten, dat ik in de weekenden voldoende tijd had om de trein te nemen naar en van de hoofdstad terug. Op deze wijze kon ik gedurende de weekenden deelnemen aan het familieleven in de centra van het Opus Dei, het deelnemen aan de vormingsmiddelen en, belangrijker, het volgen van de Heilige Mis. Lappeenranta en directe omgeving heeft namelijk geen katholieke kerken. Eigenlijk wekte de aanwezigheid van een katholiek tussen de onderzoekers aan de universiteit tamelijk veel nieuwsgierigheid op.

Binnen enkele dagen na mijn aankomst, heb ik al bergen met vragen van mijn collegae en leraren

beantwoord over de Rooms-katholieke Kerk, het Opus Dei en wat het betekent om midden in de wereld te strijden heilig te worden. Vele van hen hadden een geheel andere geloofsvisie dan het rooms-katholieke geloof: de meesten zijn luthers, enkele anderen orthodox of moslim, maar de overgrote meerderheid heeft geen praktische ervaring over de omgang met God.

Desalniettemin, de gesprekken gingen regelmatig over diepgaande onderwerpen zoals de zin van het leven, de noodzaak van een persoonlijke omgang met God of over wat het ware geloof is. Tijdens onze conversatie werd er een groot respect aan de dag gelegd voor de mening van anderen, ofschoon het niet eenvoudig was om met de meesten tot overeenstemming te komen.

Voor de meesten was dit het eerste contact met een lid van het Opus Dei en de leer van de heilige Jozefmaria Escrivá leek voor hen nieuw en aantrekkelijk. Toen ik bijvoorbeeld met hen sprak over de noodzaak om het werk met een zo hoog mogelijke graad van perfectie te verrichten uit liefde voor God, kreeg ik verschillende als antwoord: “dat is een zeer luthers concept.” Ik antwoordde hen daarop dat het ook “een zeer katholiek concept” is en zeer eigen aan de spiritualiteit van het Opus Dei.

Het werk van het Opus Dei startte in Finland ongeveer twintig jaar geleden. Al lange tijd bestaat er in Helsinki de jeugdclub Kuunarikerho en dit jaar start men met een studentenhuus genaamd Tavasttähti. De start wordt tegemoet getreden met veel vreugde en een goed humeur, ofschoon er enkele zaken zijn die “een beetje anders zijn” ten

opzichte van andere centra van het Opus Dei: het brengen van een koelkast naar een zojuist begonnen centrum in Litouwen, het op meerdere dagen in de week zelf bereiden van de maaltijden...

Gedurende deze drie maanden heb ik tezamen met andere leden van het Opus Dei en de jongens die deelnemen aan de jeugdclubs kunnen helpen met het inrichten van het huis, het schilderen van de muren, het repareren van trappen en het plaatsen van meubels. Patu harkte de in de herfst gevallen bladeren in de tuin bij elkaar, Alex verfde het houten kruis dat in de kapel zal worden opgehangen, Teo gaf lessen Spaans aan de jongens van de club... Enkele van hen waren luthers of lid van een pinkstergemeente, maar allen droegen bij aan een blijde en opgewekte sfeer ondanks kleine ongemakken die tijdens de

werkzaamheden optraden. Net zoals in Ferrol in de Jeugdclub Roiba had ik ook in Helsinki de gelegenheid om deel te nemen aan de activiteiten van Kuunarikerho. Ik stelde vast dat taal geen obstakel is bij het geven van gitaarles aan de jongste jongens, met hen een film op te nemen of hen te vergezellen bij het gebed voor het tabernakel.

Nu ik terug ben in Galicië, blijf ik dat fantastische land aanbevelen zodat haar bevolking meer en meer vertrouwd raakt met het Rooms-katholieke geloof.

pdf | Document automatisch
aangemaakt door [https://
dev.opusdei.org/nl/article/ten-noorden-
van-de-poolcirkel/](https://dev.opusdei.org/nl/article/ten-noorden-van-de-poolcirkel/) (14-8-2025)